

ПРОБЛЕМИ ПРОГРАМНО-ЦІЛЬОВОГО МЕТОДУ БЮДЖЕТУВАННЯ В СИСТЕМІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Основними проблемами в теорії запровадження та функціонування програмно-цільового методу є:

- неточність формулювання назв бюджетних програм;
- відсутність чіткої структури бюджетної програми;
- значна кількість бюджетних програм у одного розпорядника бюджетних коштів;
- розпорошеність бюджетних програм, що мають спільну мету за різними розпорядниками бюджетних коштів;
- наявність у окремих розпорядників програм, що не належать до їх компетенції;
- дублювання програмами функцій, що існували до запровадження програмної класифікації;
- складність аналізу даних;
- відсутність єдиної політики у певній галузі.

Основи законодавства України про охорону здоров'я проголошують, що фінансування цієї сфери в Україні здійснюється за рахунок Державного бюджету України, бюджетів місцевого та регіонального самоврядування, фондів медичного страхування, благодійних фондів та будь-яких інших джерел, не заборонених законодавством. Сучасний стан фінансування закладів охорони здоров'я за рахунок місцевих бюджетів є вкрай недостатнім і не забезпечує достатньої бази для надання якісних медичних послуг в необхідних об'ємах. На сьогоднішній день в лікарнях виділяють такі основні проблеми у системі бюджетування галузі охорони здоров'я:

- недостатнє фінансування галузі охорони здоров'я, яке проявляється, крім усього, ще й значними особистими видатками громадян на медичні послуги (придбання товарів медичного призначення, повноцінне харчування та інше);
- відсутність зв'язку між бюджетуванням державних і комунальних закладів охорони здоров'я і кінцевими результатами їх роботи;
- неможливість ефективного управління обмеженими ресурсами в умовах системи постатейного фінансування громадських лікувально-профілактичних закладів [1, с. 101].

Аналіз фінансування галузі охорони здоров'я дозволяє виділити наступні основні проблеми:

- незбалансованість наявних бюджетних ресурсів з обсягами коштів, які потрібні на фінансування програм. Насамперед непокоїть недостатність інформації про нормування витрат на здійснення діяльності установ, організацій бюджетної сфери. Видатки структуруються за економічною класифікацією, яка не полегшує процес розробки місцевого бюджету за ПЦМ бюджетування. Навпаки, як свідчить очікуване введення бюджетних підпрограм, розподіл видатків за різними галузевими програмами – це складне та працемістке завдання. Труднощі створює і те, що за кожною галуззю окремо не передбачені адміністративні витрати, такі як централізований бухгалтерський облік чи загальне управління. У результаті буде важко провести оцінку загальних адміністративних витрат за певними програмами, де не передбачається розрахунок показників якості;
- недостатність кількості управлінців, які володіють цим методом, а також відсутність досвіду застосування для широкого використання методу при формуванні бюджетів охорони здоров'я на місцевому рівні, потреба в додаткових людських ресурсах для проведення детального періодичного аналізу бюджетних програм;
- недостатнім є досвід застосування системи оцінки результативності бюджетних програм на основі безпосередніх показників їх виконання та ефективності діяльності установ і організацій, що надають бюджетні послуги, за кінцевими результатами.

Проведене дослідження вказало на низку проблем, які виникають при запровадженні програмно-цільового методу планування бюджету на місцевому рівні. Зважаючи на вищевикладене, можна дійти висновку, що процес запровадження програмно-цільового методу бюджетування на місцевому рівні в Україні, хоч і розпочатий, проте знаходиться на початковому етапі свого розвитку і потребує удосконалення.

Список використаної літератури:

1. Бабич Т. С. Макрофінансове бюджетування : навч. посіб. / Т. С. Бабич, Т. В. Жибер ; за наук. ред. В. М. Федосова. К.: КНЕУ, 2011. 311 с